

Pekelná psychologie (Verze 1.0)

Právní prohlášení: Tento vzdělávací článek zobrazuje pouze osobní úhel pohledu, fantastické představy a subjektivní pocity jednotlivce. Autor se zříká právní odpovědnosti za jakoukoli škodu vzniklou komukoli v důsledku použití tohoto komentáře a/nebo nesprávného nakládání s informacemi v něm uvedenými, a zároveň neručí za jejich přesnost, pravdivost, kompletnost, bezpečnost ani užitečnost.

Cílem tohoto článku je seznámit čtenáře s některými triky, které používají Pekelní lidé k oklamání těch normálních a k manipulaci s nimi. Celá taktika je v důležitých případech řízena prominentními Pekelnými lidmi, kteří instruují ty nižší, jež akci provádějí.

Čtenáře ale hned v úvodu musím upozornit, že většina extrémních věcí, popsána v tomto článku, se týká pouze výjimečných případů a běžně se nestávají. Přesto je ale užitečné vědět, že k nim někdy může dojít.

Protože je tento článek doplňkem ke kolekci "Pekelní lidé" a tím pádem její součástí, nebudu v něm opakovat některé věci, které byly vysvětleny v článcích "Jak se loví dušičky", "Pekelní lidé" a "Pekelní lidé Update 6".

1. Komplexní přístup k normálním lidem

Je zcela běžné, že se Pekelní lidé stýkají s těmi normálními, a protože je těch Pekelných většina, je i většina vztahů normálních lidí "Pekelná". V případě, že se jedná o velmi důležité normální lidi, ti Pekelní se snaží docílit toho, aby ti normální měli všechny důležité vztahy jenom s nimi a byli tak pod jejich komplexním vlivem.

(Při více vztazích Pekelných lidí s jedním normálním člověkem se každý z nich chová způsobem, který je přirozený pro toho člověka, kterým jakoby je. A také se samozřejmě používá pravidlo "rozdělení rolí", jako u všeho ostatního. Zvenku mezi sebou Pekelní lidé mají špatné, dobré i žádné vztahy, a působí dojmem více nezávislých lidí, kteří zřejmě nemají žádný společný tajný cíl.)

Když důležití normální lidé umírají v nějakém ústavu, tamní personál má být pokud možno jenom Pekelný a to může někdy platit i pro ostatní pacienty. Plánuje-li se ulovení duše, je neúčinnější, když jsou kolem těla, ve kterém se nalézá, Pekelní lidé v co největším procentuálním zastoupení a v ideálním případě jenom oni.

*****

Důležitých pozic je mnoho, třeba dělníci, co jsou vpouštěni k lidem domů, anebo prodavačky & prodavači (na důležitých místech, je-li toho opravdu zapotřebí, bývají víceméně jenom ty Pekelné/í).

(Proto třeba někomu mohou v případě schválené výjimky účelově prodat například krabičku cigaret, obsahujících kousíček nějaké speciální škodliviny. A právě z toho důvodu se má nakupovat bezpečně.

Jednou z relativně bezpečných alternativ je nakupovat si uprostřed velkého hypermarketu, když je tam hodně lidí. Obecně vzato rizikovější je přijímat konkrétní jídlo nebo potravinu pro vás připravenou [a to platí například pro různé jídelny nebo i řeznictví, a samozřejmě je také rozdíl mezi například salámem, který sníme tak, jak je, anebo třeba párkem, který si uvaříme ve vodě], než si něco vzít zprostředka plného regálu, ze kterého si bere spousta jiných lidí.)

*****

Všude, kde se vyskytují normální lidé, jsou i ti Pekelní, a navazují s nimi vztahy. V praxi to ovšem mnohdy vypadá tak, jako že to jsou spíše právě normální lidé, kteří vstupují do vztahů s těmi Pekelnými. Důvodem je ale to, že jsou jimi přitahováni a snadno podléhají jejich vlivu.

2. Komplexní přístup k informacím o normálních lidech

Klíčová místa jakými jsou telefonní ústředny a jakékoli jiné komunikační sítě včetně internetu a pošty jsou plná Pekelných lidí. Tam, kde proudí informace, jsou tihle tvorové jeden vedle druhého.

(Sám jsem znal tři takové Pekelné ženy, z nichž jedna byla v důležité malé telefonní ústředně úplně sama, druhá vyřizovala hovory na klíčové pozici ve velké telefonní ústředně a třetí obsluhovala počítač se všemi možnými soukromými daty klientů u jiné velké telefonní společnosti. První dvě jsem znal osobně a tu třetí jsem potkal, když mě před lety zkoušeli "lovit očima", a pak jsem jí za nějaký ten rok nečekaně zahlédl v té velké telefonní společnosti.)

Dalšími důležitými místy jsou příjem v hygienické stanici, oddělení policie dostávající nové policejní případy a podobně. Prostě o všem významném se musí hned vědět.

Aby všechno věděli, Pekelní lidé sledují a vyhodnocují aktivity důležitých normálních lidí na internetu, jejich textové zprávy a volání přes telefon, poštu a další. A kromě odposlechu, ke kterému používají nejmodernější miniaturní technická zařízení, sáhnou i k tomu, že dotyčné normální lidi sledují "za pochodu" a to i kdyby se jednalo o cesty do přírody, kde si někde na nějaké lesní cestě dotyční normální lidé naivně pomyslí, že mají soukromí.

(Sledování mohou být spíše na pravidelné procházce známým lesem, než v nějakém jiném, velmi vzdáleném, kam normálně nechodí a nelze ani předpokládat, že tam někdy půjdou. Možná, že psaní malým písmem na papírek je bezpečnější, než jakýkoli hlasitý rozhovor, byť by se odehrával v té lidem nejvzdálenější přírodě, máte-li nějaký odposlech na svých osobních věcech, oblečení nebo dokonce těle.)

(Naskýtá se otázka, jak si udržet alespoň trochu toho soukromí. Pokud jde o počítače, je vhodné mít dva. Jeden z nich obsahuje data potřebná pro práci v síti a druhý něco soukromého [ale nesmí být natočen obrazovkou k oknu nebo sousednímu bytu]. V "hlavní síti" [dnes "Internet"] se díváte na to, co pro vás není důležité, a to nejdůležitější tam raději neřešíte.

Chcete-li někam jet, tak vám musí být jasné, že když se v síti podíváte na nějaký konkrétní vlak, autobus nebo letadlo, a jste sledováni, tak už se ví o tom, kam se chystáte. Proto je nejlepší mít offline jízdní řády ve druhém počítači a když už se musíte ptát online, zeptejte se na vícero spojů a hlavně na ty, které pro vás nejsou důležité. A přeseďte-li například z jednoho vlaku na druhý a chcete to skrýt, nedělejte to na hlavním nádraží [třeba se nějak trochu klikatě skrze město dopravte na první stanici za městem toho druhého spoje, na který chcete přestoupit].

Také je vhodné mít dva mobilní telefony. Jeden obsahuje telefonní čísla příbuzných a přátel, a druhý, ten soukromý, slouží k občasnému volání z jiných lokalit, než je váš domov. Ale volá se na čísla, která pro vás nejsou důležitá. Například máte rádi fotbal, ale občas si zavoláte na výsledky košíkové, doma sledujete jenom zprávy z televize 12, ale tím druhým soukromým mobilem jen ty z televize 57, kterou si doma nikdy nepouštíte a podobně. Pak máte váš mobilní telefon "připravenější" na možné soukromé hovory.

Možná je také vhodné předstírat některé jiné vztahy, než jaké ve skutečnosti máte. Například vás doma odposlouchávají a vaše žena se jmenuje Catrin a vy, hlasitě v noci popotahující nosem a vydávající zvuky, jako když spíte, si pro sebe "ze spánku" řeknete: *"Elizabeth, vy jste tak nádherná!"* Takhle vypadáte, že pokukujete po někom, koho nemůžete mít.

Ale pokud se nehradíte podíváte právě jeden na druhého, tak ať se o tom raději neví. Kromě "toužení po někom" připadá v úvahu také "závidět" druhým peníze: *"Ten má ale fáro. Na takovéhle auto se já asi nikdy nezmůžu."* Prostě vám něco chybí a nemůžete to mít, takže to vypadá, že nejste úplně šťastní.

Myslím si, že je lepší, když druzí nevědí, ani jaké vám chutná jídlo nebo pití, jakou posloucháte hudbu [máte-li odposlech, slyší vaše oblíbené písně, které si pouštíte, ale jedná-li se například o rádiovou stanici, kde hrají jak ty, co se vám líbí, tak ty, co ne, mají to už těžší]. Co se týče hudby i filmů, které si stahujete, stahujte si ty, co máte rádi, společně s těmi, co rádi nemáte. Alespoň se ze sledování vašeho pohybu na síti nebude moci přesně odhadnout, o co vám v entertainment nejvíce jde.

Co je jim do toho, jaké jídlo vám chutná nebo co si o kom myslíte! Pokud jste doma odposlouchávání, uvařte si třeba kolínka a na ženu zařvěte: *"Dneska jsou kolínka, to mám teda radost. Fuj!"* A u toho se na ní usmějte, mrkněte okem a dejte palec nahoru. Nebo je vám trochu sympatický nějaký Franta a vy řeknete: *"Ten Franta vypadá jako pěkná kurva, tomu bych nevěřil!"* A o skutečně "kurvě", podle vypadajícím Karlovi, řeknete: *"Ten Karel vypadá docela sympaticky, tomu bych i tak nějak věřil!"*

Další radou je nikdy nevyhazovat media nebo korespondenci se soukromými údaji do popelnice, ale všechno zničit už doma a mezi odpadky vyhodit až v nečitelné podobě. Takovýchhle malých rad je na tisíce, ale pokud vás Pekelní lidé odposlouchávají a opravdu chtějí, tak pravděpodobně, i když až časem a s nějakými obtížemi, se k té pravdě o vás nějak dostanou. A pokud ne, pak zcela nevylučují to, že by se vám za úspěšné utajení vašeho soukromí před nimi nějak pomstili.)

Normální lidé se těm Pekelným často svěřují se svými osobními problémy a těž se na ně obracejí i se žádostí o pomoc. A Pekelní lidé vědí, že mohou od těch normálních očekávat obojí.

K tomu, aby dodrželi jimi vytvořený řád společnosti a zároveň získali vaši důvěru i informace od vás, se Pekelní lidé chovají snad celý život normálně. Umí vás také přesvědčit, že vás mají rádi. Třeba před vámi o jiném Pekelném člověku řeknou, že má nějakou nepřijemnou vlastnost a vy jí nemáte (třeba že po dojedení jídla olízne příbor a strčí ho zpátky mezi čisté, místo aby ho umyl, což vy neděláte), takže to vyzní, jako že jste nějak lepší, než on.

Mimochodem, Pekelní lidé často odposlouchávají ty normální a takto získané informace používají k několika věcem:

a) Dělalí si psychologický výzkum, při kterém v životě těch lidí vytvoří třeba nějakou zvláštní okolnost nebo zaranžují nějakou zajímavou situaci, a pak sledují, jak na ní ti lidé reagují, zejména co si o ní doma řeknou, jestli se kvůli ní pohádají, zda budou smutnější, veselejší a podobně.

(Ani si nemusím mnoho vymýšlet, když zde řeknu, že v jednom větším objektu kdysi prováděla malá skupina Pekelných lidí tajné psychologické testy. V tom objektu byli tajně a oficiálně v něm nebyl nikdo kromě jediného oficiálního pracovníka, který měl noční směnu, ale o přítomnosti těch Pekelných lidí nic nevěděl.)

Ten pracovník, kterým byl každou noc někdo jiný, občas uprostřed směny uslyšel klapnutí dveří nebo otočení klíče v zámku a podobně. Pak bylo delší dobu ticho a když už se pomalu začal uklidňovat, znovu se ozval nějaký podezřelý zvuk.

Je řada tajemných a záhadných věcí, které skrytě zařizují Pekelní lidé a zvenku to vypadá jako nějaký nadpřirozený úkaz, nebo jako že někde straší. A proto kdybyste někde na samotě slyšeli například nějaký záhadný hlas, je správnější si nejprve pomyslet: *"Někde je skrytý reproduktor."* a teprve až po té *"Možná je to nějaká duchovní bytost"*. Rozumíme si?

Existuje obojí. Jak "zázraky" tajně zařizované lidmi, tak zázraky, které jsou opravdové. Ale těch tajně zařizovaných lidmi je zřejmě mnohem více.)

b) Když přesně vědí, jak na tom ti lidé jsou, mohou s nimi manipulovat, vetřít se do jejich přízně, pro něco je použít, nenápadně jim pokazit jejich vztahy nebo jim jakkoli jinak uškodit.

(Například vědí, že jste si nově nalakovali domovní dveře nebo dřevěné obložení v předsíni [a vědí dokonce i čím], takže to tam smrdí lakem. Pro ně to ale může znamenat to, že když se tam v průběhu dvou dnů, než to vyčichne, něco škodlivého stříkne klíčovou dírkou [samozřejmě jen pokud je ta možnost], tak to v tom smradu z toho laku nebude nápadné.

Nebo vědí, že máte připravenou hromádku odpadků, a že se je chystáte přebrat a odvézt do kontejneru. A oni vám do nich předtím stříknou několik škodlivin a ty se na vás vyvalí, až budete ty odpadky přebírat.

Anebo doma řeknete, že jedete na nějakou cestu a oni vám tam mohou zařadit nějakou drobnou nehodu nebo zaranžovat seznámení s nějakým jejich člověkem.

Ono třeba stačí jenom to, když druhým řeknete, jaké jídlo či pití máte rádi, a už se ví, co vám nabídnout a čím vám být sympatičtí. O zdraví ani nemluvě, protože když si doma stěžujete na nějaký zdravotní problém, Pekelní lidé pak mohou magicky nebo jinak zaútočit na vaše slabé místo a 1. Mají větší šanci na úspěch, než u zdravého místa a 2. Nebude to tolik podezřelé, protože jste si na to problémové místo stěžovali už předtím, než na něj zaútočili.

A pokud jde o lásku, tak jestliže vám chtějí trochu "brnknot na city" a vědí, že se vám nějaký fyzický hezký Pekelný člověk líbí víc než ten, koho máte doma, tak vám ho budou pravidelně ukazovat a připomínat a zároveň zařadí i to, aby vás třeba přehlížel.

Odposlechy a tajně zneužívání vašich osobních tajemství, se kterými jste se hloupě svěřili Pekelným lidem, jsou strašné svinstvo. A já bych hrozně moc chtěl, aby ti parchanti byli bez informací z vašeho soukromí.)

c) Mají detailní přehled o situaci důležitých rodin, jejichž členové mají cennou duši a/nebo něco důležitého odhalují.

3. Utajení Pekelných akcí před normálními lidmi

Pekelní lidé mají pravidlo, že jejich akce před normálními lidmi neexistují. Zatímco se normálním lidem svěřují se všemi možnými normálními lidskými věcmi (nemoc, koupení nového vybavení do bytu a podobně), tak jakmile jde o ty Pekelné, tak mlčí jako hrob. Ty prostě nejsou.

(Pekelní lidé mají talent skrývat před těmi normálními jejich skutečný cíl a maskovat ho něčím jiným. Dva příklady:

1. Je skupina lidí [nebo rodina] a Pekelní lidé jdou po jednom z nich. Ale aby vytvořili dojem, že jdou po někom jiném, vyberou si jednoho z těch druhých a viditelně kolem něho jezdí autem, a kromě toho se mohou třeba i vloupat k němu domů a hrabat se mu v osobních věcech. A když se ten, po kom skutečně šli, z daného místa přemístí někam jinam, dále pokračují v nápadném sledování toho druhého, o kterého jim nikdy nešlo, a třeba se k němu zase vloupu, jen aby to vypadalo, že jim skutečně šlo jenom o něj a ne o toho prvního, který se odstěhoval.

2. Potřebují u někoho udělat osobní prohlídku nebo se na okamžik dostat do jeho bytu. A tak někdo z Pekelných lidí, kdo přirozeně žije životem zloděje, něco v okolí vykrade [třeba byt, dům, poštu nebo nějaký obchod], a tím pro policii vytvoří vhodnou záminku stavět a kontrolovat lidi, nebo i nakouknout k nim domů.

Nezapomínejte, že skutečný důvod pro to, co skrytě dělají, Pekelní lidé těm normálním nikdy neříkají a tají ho před nimi. Jejich Pekelná akce před nimi prostě neexistuje. Takový je jejich zákon.)

Když Pekelní lidé udělají videoklip nebo film, svými tajnými indikacemi v něm oslavují jejich Pekelný národ i samotné Peklo, ale nikdy to nepřiznají. V interview o jejich díle mluví jenom o normálních věcech jako je počasí během natáčení nebo nějaká normální příhoda k zasmání a podobně, ale vždycky vynechají to jejich Pekelné: To, že si domluvili, že do toho jejich díla ty indikace dají, a že tím udělají radost ostatním Pekelným lidem, kteří to uvidí.

*****

Podobně je tomu i se zločiny, spáchanými Pekelnými lidmi z důvodu nějakého prioritního zájmu jejich druhu. Například se jedná o postupnou otravu nějakého důležitého normálního člověka. Pekelní lidé (a vlastně také zmanipulovaní normální lidé) z jeho okolí včetně příbuzných vydají svědectví, stavící celý případ do jiného světla, než v jakém skutečně je. A za pomoci tohoto svědectví a zfalšování výsledků různých vyšetření nakonec zcela zamaskují zločin, který na dotyčném normálním člověku spáchali.

Důležité je udělat vše především tak, aby normální lidé neviděli oběť zločinu Pekelných lidí, ale přirozený vývoj událostí. A pak s obětí také budou méně sympatizovat i jí méně pomáhat.

(Princip je jednoduchý. Stačí se nad tím logicky zamyslet a hned už víte, že když budete něčí dceru viditelně mlátit, brát jí peníze a podobně, zastanou se jí nejen její rodiče, ale i policie a dost možná ještě i řada dalších lidí. Ale když jí například budete ze sousedních Satanských bytů ozařovat v době spánku tak cíleně a šikovně, aby to zasáhlo jenom jí a zároveň vynechalo ty ostatní, ona začne mít noční můry a problémy se spaním, a když to vypadá jenom jako psychická záležitost, už se jí nezastane nikdo.

Třeba jí vzbudí hrůzný sen o démonickém muži a ona si o tom doma, kde má odposlech, nahlas postěžuje. Krátce po tom má spolužačka ve škole na lavici třeba časopis s kresbou podobného démonického muže, nebo je další den nějaký takový náčrt na nějaké školní tabuli. Potom se před obětí někdo o nějakém takovém démonickém muži baví, a pak někdo oběť přátelsky popláca po zádech a nabídne jí bonbón, aby to do ní "více mohlo". Už mi asi rozumíte, ne?

Když se nějaký čas šikovně pracuje tímto směrem, "nejlépe" nejen magicky, ale i chemicky, výsledky se dříve či později nějak dostaví. Rodiče té dívky postupně nabudou přesvědčení, že je psychicky nemocná. Lékaři, u kterých bude v péči, jim budou sympatičtí, a oni uvěří tomu, že to s jejich holčičkou myslí dobře.)

(V některých případech se mají příbuzní oběti přesvědčit, že je poněkud paranoidní a přehnaně podezřívavá. A proto když jsou někde společně s ní [vlastní zahrádka, procházka v parku nebo v lese], všechno je v pořádku a neděje se nic zvláštního. Ale když je tam oběť sama, vždycky se jí tam něco nedobrého přihodí [vidí něco, co jí pokazí náladu; potká někoho, koho nemá ráda; slyší divné zvuky a podobně].

Ale naopak její příbuzní na tom samém místě nemívají žádné negativní prožitky. Lidé jsou tam na ně hodní, okolí je hezké a je jim tam příjemně. Tím více se pak diví tvrzení oběti, že jí samotné je tam špatně a že se tam pořád děje něco nehezkého [třeba spí sama v pokoji, větrá si v noci oknem a najednou cítí nepříjemný zápach, ale jakmile jsou v tom pokoji ti její příbuzní, ať už s ní nebo bez ní, takový zápach tam nikdy nebývá a zvenku jde do místnosti jenom čerstvý vzduch, jak to má být].

Samozřejmě, že by některé nedobré věci šly oběti dělat i přímo před jejími příbuznými [například škodliviny v nízké koncentraci pod prahem vnímání, ale směla by je ucítit jenom ona], pokud by to bylo opravdu velmi chytře promyšlené. Například kdyby měla citlivější sluch, než oni, nebyl by velký problém vysílat tam nějaký zvuk, který ona už uslyší, ale oni ještě ne. A to by mohlo být jednou z pomůcek, jak je poštvat proti sobě, protože kdyby ten zvuk slyšela jenom ona a oni ne, pravděpodobně by se kvůli tomu hádali a jejich vztah by se mohl zhoršit.

Ale abychom už z toho udělali nějaký ten závěr: Po dokončení celkového tlaku, vyvíjeného na oběť, a její umístění v sanatoriu pro duševně choré, se při případném vyšetřování v zájmu "vyjasnění" celé situace položí příbuzným oběti pár otázek. Samo sebou se rozumí, že nevypovídají v její prospěch, ale ve prospěch Pekelných lidí, kteří jí to všechno zlé po celou tu dobu skrytě dělali.

Ne, nikde nebylo nic podezřelého. Nic špatného jí nikdo nedělal. Prostě si to všechno moc brala a každého podezřívala. Konec konců, vždyť i lékaři se shodli na její diagnóze. A ti tomu přece rozumí ze všech nejlépe! No, hlavně že se snaží a třeba jí i nakonec nějak pomohou. Slíbili, že se pokusí.)

Podívejme se nyní na příklady toho, jak Pekelní lidé dokáží zamaskovat jejich zločiny a použít zmanipulované normální lidi jako zbraň proti jinému normálnímu člověku:

Příklad 1: Oběť středního věku má ve svém domě několik škodlivin. Pekelní lidé, se kterými je v kontaktu, o tom vědí, ale samozřejmě dělají, že ne. Zdánlivě soucítí s dotyčným normálním člověkem a "diví se", že se mu pomalu přihoršuje, přestože například pije čaj z léčivých bylinek.

Tu a tam od něj získají nějakou věc z jeho bytu, která byla použita ke zhoršení jeho zdravotního stavu (třeba škodlivinou napuštěná kamna nebo vařič [silná krátkodobá nebo slabá dlouhodobá koncentrace], lednici nebo varnou konvici [slabá dlouhodobá koncentrace]). Ty věci se pak speciálním chemickým roztokem vyčistí a oni kdykoli dosvědčí, že je používali, a ničeho podezřelého si nikdy nevšimli a nic jim není. Také dosvědčí, že na svých pravidelných návštěvách u dotyčného jedli i pili a všechno bylo vždycky v pořádku.

Takže v takovéhle situaci máme řadu nezávislých svědků, kteří svědčí proti existenci možného zločinu spáchaného na oběti a to jsem ještě nezmiňoval lékařské, hygienické a policejní laboratoře, které zfalšují výsledky tak, aby nespovídaly pro zločin, ale pro přirozený vývoj zdravotních problémů oběti.

(Kdyby to bylo opravdu nutné, Pekelní lidé jsou schopni nechat příslušná vyšetření udělat i sebevětším počtem "nezávislých" malých laboratoří a/nebo amatérů a světe div se, stejně nikde nic nebude. Ale ten velký počet různorodých lidí, všechna ta vyšetření provádějící, bude na normální lidi působit dojmem určité nezaujatosti a serióznosti. A právě o to jde.)

(Při taktice "Long Run", tedy "běh na dlouhou trať", což většinou znamená malé množství škodlivin aplikovaných po dlouhou dobu, se jejich škodlivý efekt, jak již sám název této strategie napovídá, projeví až po delší době. Proto občasná návštěva, která se v daném domě chvilí zdrží, napije i nají, nepocítí žádné následky přítomných škodlivin a pak také vydá svědectví, že se jí tam nezdálo být nic škodlivého.

Pokud se v takovém případě jedná o normální návštěvu, je to vlastně použití zmanipulovaného normálního člověka jako zbraň proti jinému normálnímu člověku, který je tráven, a ten normální člověk - návštěva - při případném vyšetřování vlastně nepřimo dosvědčí to, že tráven není.

A mimochodem, Pekelní lidé dokáží nejen použít jednoho normálního člověka proti druhému, ale doslova a do písmene je na sebe dokonce i poštvat. Většinou ale nefeknou přímo: "*Je to parchant.*" Nebo: "*Jdi a něco mu udělej.*" Ale naopak, vůbec před tím prvním o tom druhém třeba ani nemluví [a pokud ano, tak ne moc špatně] a zdánlivě se o jejich vztah vůbec nestarají. Ale přesto pocity, názory a jednání toho prvního po kouskách ovlivní tak, aby se vzhledem k situaci ocitly nějak namířené proti tomu druhému.)

Příklad 2: Jednou z možností poškození oběti je vypouštět škodliviny do vzduchu, který má vdechnout. Uvědomte si, že to, co se na chvíli objeví ve vzduchu, je na rozdíl od škodlivin v potravě těžko prokazatelné a zároveň se to "nefiltrované" dostane do mozku za pár vteřin po vdechnutí. Proto je tahle metoda relativně bezpečně aplikovatelná, obzvláště je-li při ní použita nějaká chytrá taktika.

Například je plyn, který výrazně poškozuje mozkové buňky a zároveň se rychle rozpouští ve vzduchu. A na trase, kterou oběť prochází, je ten plyn pravidelně vypouštěn například 15 metrů před ní v malém množství, které při jednorázovém vdechnutí normálnímu zdravému člověku ještě neublíží (první následky by mohl cítit třeba až po dvacátém nadechnutí). Ten plyn se začne rozpouštět a ztrácet sílu třeba již po 30 - 60 vteřinách a 100 nebo 200 metrů za obětí jdou nějakí lidé. Ale než k tomu místu vypuštění plynu dojdou, ten již na 98% vyprchá a nemůže jim nijak uškodit.

A kromě toho, účinek toho plynu se kombinuje s účinkem omamných látek a/nebo drog, takže jestliže se oběť na jednom místě nadechla toho plynu, o kus dál jí může předjet auto, které do vzduchu před ní vypustí trochu omamné látky a na jiném místě nějaký Pekelný člověk třeba přihodí do kamen trochu drogy [nebo do vzduchu před obětí někdo párkrát foukne z drogové cigarety], která se sice rozptýlí ve vzduchu a je to jakoby maličkost, jež žádnému normálnímu kolemjdoucímu neuškodí, ale oběti společně s tím plynem a tou omamnou látkou, vdechnutými před krátkou dobou, už přece jen malinko ano.

*****

Ale abych nezapomněl na to hlavní, podstatná, a to obzvláště v domě oběti a na veřejných místech, je "čichová nenápadnost" provádění takových akcí. Za prvé se zneužívá prahu vnímání jednotlivých škodlivin a používají se koncentrace, ve kterých látka již malinko poškozují zdraví, ale přitom ještě nemá žádný nápadný zápach. A za druhé se používají látky takového zápachu, který se zdá být v daném prostředí přirozený (například omamná látka s vůní stromečků tam, kde ty stromečky skutečně rostou; droga s pachem blízkým normální cigaretě tam, kde se skutečně kouří normální cigarety; omamná látka smíchaná s vůní ženského parfému tam, kde jsou ženy skutečně navoněné takovým parfémem a podobně).

Jsou drobné škodliviny, které vám znatelně uškodí, teprve až když je vdechnete několikrát a tyto se, smíchané třeba s nějakou běžně se vyskytující voňavkou, dají při strategii "Long Run" používat jako doplněk k celkovému chemickému útoku (dokonce i) na (takových) veřejných místech (jako je prostředek městské hromadné dopravy).

Cílem Pekelných lidí může být nechat oběť vdechovat kousky škodlivin na veřejných místech, kde se vyskytují i ostatní lidé, ale tak chytře, aby je oni vdechli spolu s ní jenom jednorázově nebo velmi málo a aby se jim samozřejmě nic nestalo.

Nicméně vyskytovali se na stejných místech, jako oběť, ničeho podezřelého si nevšimli, ale ona přesto onemocněla, zatímco oni ne. Jenže to z nich svým způsobem dělá svědky toho, že oběti nikdo nic nedělal. A tak se všichni ti lidé stávají zbraní proti ní, přesněji řečeno proti chemickému útoku na ní spáchaném.

(Pro zajímavost, někdy mohou Pekelní lidé "svědčit" o nepřítomnosti škodliviny v místě, kde nejenom skutečně byla, ale dokonce ještě ne slabá [ty skutečně nejsilnější se asi z důvodu rizikovosti moc nepoužívají, Pekelní lidé raději použijí více slabších dávek, než aby riskovali, že jim někdo nahodile vlezle do jednorázové silné].)

Je třeba těžký plyn, který se ve vzduchu rozpouští jen velmi pomalu a dlouho se udrží na místech, kde se vzduch nehýbe [takový se hodí například na vstříknutí na lesní cestu nebo jiné osamělejší místo chvíli předtím, než na něj oběť vstoupí]. Na jednom místě je silně cítit a o několik málo metrů dál už vůbec.

Pekelný člověk [nebo nějaký zneužitý normální] si stoupne na blízké místo, kde ten těžký plyn už není a "dosvědčí", že tam žádný plyn nebyl, ale přitom on byl a o pár metrů dál ho dýchal nějaký normální člověk [= oběť]. Podobně se dá zneužít i toho, když je ten plyn "pouštěný po větru" a "svědek" si chytře stoupne stranou mimo jeho dosah. A další věcí může být to, že Pekelný svědek chytře vstoupí na místo s plynem podstatně později, než oběť, když už je tam toho plynu mnohem méně nebo ho vánek odvál. A navíc pokaždé je Pekelným svědkem někdo jiný, takže i kdyby se toho plynu malinko nadechnul, tak je to jenom jednou, což v podstatě nevádí. Na to je to dělané a s tím se počítá.)

(Když už jsme u toho mluvení o svědcích a o tom, jak je úspěšně vyrábět, zmíním se ještě o další zajímavosti. Představte si, že má někdo z rodiny normálních lidí velmi nepatrné podezření, že nějaký elektrický spotřebič v jejich domácnosti nějaký čas trochu jinak páchne, než by možná měl [tak něco na hranici něčeho a ničeho]. Důvodem může být jak porucha toho spotřebiče [zdroj počítače, monitor, chladicí systém lednice s "žebrováním" a podobně], tak ale třeba i to, že do něj nějaká Pekelná návštěva v rámci strategie "Long Run" sprejem stříkla nějakou škodlivou maličkost a ta se odpařuje do vzduchu.

Ale v zájmu utajení jejich akce, tedy aby si ten normální člověk myslel, že je mikrokousiček toho zápachu, kterým si není zcela jistý, úplně normální, to Pekelní lidé zařídí velice zajímavým způsobem. Když přijde na návštěvu k Pekelným lidem, které zná, ty si před jeho návštěvou stříknou takový pach na svůj spotřebič a když si toho ten normální člověk všimne, pomyslí si pak, že to je normální, když to cítí nejen u sebe doma, ale i u té návštěvy. A krátce na to jde třeba někde po ulici a tam je otevřený přívěsný vozík auta s takovými spotřebiči a z nich výrazně jde ten pach. A on si opět řekne, že tento pach k těm spotřebičům asi patří a že to z nich tu a tam může být malinko cítit. A je po podezření.)

(Pekelní lidé mohou jako "svědků" zneužít také domácích zvířat, které dýchají stejný vzduch, jako jejich lidský majitel. Například pokud budou aplikovat škodlivinu ve vzduchu v bytě, kde je lidská oběť společně s kočkou a udělají to tak, aby se ten člověk zhroutil dřívě, než ta kočka, použijí jí pak jako zbraň proti němu.)

Oběť už má psychotické poruchy a její kočka ještě ne. A vyšetřovatelé se oběti zeptají: *"Byl v tom bytě, ve kterém jste ten údajně otrávený vzduch dýchal, někdo s vámi?"* A on řekne: *"Moje kočka."* Tu pak pošlou na vyšetření, třeba jí ještě tajně dají drahý regenerátor a prohlásí, že na ní nejsou žádné stopy udané škodliviny ve vzduchu, působící na psychiku, protože má velmi dobrý psychický stav a tedy se pravděpodobně jedná jen o psychickou nemoc jejího lidského majitele.

Stejně dokáží zneužít psa, koně nebo krávu. Pravidlem je, že se snaží to zvíře zatížit alespoň o něco méně, než toho člověka, a zároveň použít takové chemikálie, proti kterým je alespoň o něco odolnější, než on. Tím mají takřka zajištěno, že se ten člověk zhroutí dřívě, než to jeho zvíře, a to pak použijí jako zbraň proti němu.)

Praxe je taková, že pravděpodobným závěrem oficiálního zkoumání takového případu by byl chybný subjektivní čichový vjem oběti.

Faktem je, že po mnoha vdechnutých škodlivých chemikáliích se může čich oběti jak rozcitlivit (ta pak cítí dané škodliviny v nižší koncentraci, než ostatní lidé, tedy pod prahem vnímání), tak pokazit. Pokud pokazit, oficiálním závěrem by asi bylo to, že měla špatný čich a proto se jí zdálo, že někde něco smrdí, a přitom skutečnost byla taková, že se jí nejprve ke vdechnutí podsunulo mnoho škodlivých chemikálií, které zpočátku správně ucítila, ale po čase jejich vdechování se jí nakonec zhoršil čich.

*****

Aby to vypadalo, že to Pekelní lidé nemyslí s obětí špatně, ve dřívějších dobách dělali hlavně to, že ti samí z nich, kteří pravidelně aplikovali škodlivé pevné i plynné látky nebo ozařování, zvenku před obětí nasadili výraz, jako že se o ní nijak nestarají (pokud jí oficiálně neznali) a/nebo že proti ní nic nemají (pokud jí oficiálně znali).

Slušně jí pozdravili, mohli dokonce i projevovat přátelství. A když by se jich někdo zeptal, jestli jí skrytě něco takového zlého dělají, samozřejmě by řekli, že ne. A kdyby se jednalo o velkou "Satanskou akci", zahrnující dokonce celý tisíc Pekelných lidí, tak všech tisíc, jeden po druhém, by přísahali, že o ničem takovém neví a že se na tom nepodílejí. Jejich hlas by zněl věrohodně, upřímně a tvářili by se u toho zcela přirozeně. Mají své starosti, své děti a podobně, a o oběť se vůbec nestarají.

(Ani si neumíte představit, jak mnoho mají Pekelní lidé z toho, když dělají, že nejsou. Jakmile v oběti, kterou skutečně chtějí dostat, nastartovali nějakou nemoc [nebo degenerativní proces], tiše a tajně pokračují v jejím zhoršování. Kdyby dělali, že jsou, a otevřeně řekli, že oběť potřebují dorazit, byl by z toho strašný malér. Ale když budou dělat, že nejsou, že proti oběti nic nedělají a všechny akce proti ní podniknou skrytě, ta se postupně úplně zhroutlí a pokud nebude umírat doma, bude nakonec přemístěna do příslušných ústavů, které mají Pekelní lidé pod kontrolou.

Ještě hůře je na tom ale chemické zařizování šilenství, protože člověk, který zešílí, zřejmě nebude bezpečně umírat doma. A navíc, může si něco udělat nebo napadát třeba i své blízké a ještě ho nakonec udá jeho vlastní rodina, což je pro jeho Pekelné nepřátele výhrou v loterii [oni nejsou, on napadl členy své vlastní rodiny a ti ho udali, a pravda o tom, že to větší počet lidí chemicky zařídil, nikdy nevyjde najevo].)

Důležitá je také taktika střídání míst, používaných k vypouštění škodlivin, jejímž základem jsou dvě jednoduchá pravidla:

a) Když se opakovaně a po sobě v krátkém časovém rozmezí na jednom a též místě setkáte s něčím nepříjemným, v daném případě škodlivinou ve vzduchu, dost možná se tomu místu začnete vyhýbat. A kromě toho je také větší pravděpodobnost, že si tam té škodliviny všimnou i ostatní normální lidé. Ale když se ta místa, kde je škodlivina do vzduchu vypouštěna, chytře střídají, a je to pokud možno pokaždé někde jinde, než minule, již si toho asi nikdo normální nevšimne a vy se tomu zároveň víceméně nemůžete vyhnout, protože dopředu nevíte, kde to bude.

b) Stejně místo lze použít opakovaně, ale vždy až po delší době. Když se vám někde něco nepříjemného stane, pravidlem bývá, že obzvláště prvních několik dní po té jste tam obezřetnější. Ale časem vaše ostražitost obvykle poleví a právě v té době, třeba až za několik měsíců po předchozí nepříjemnosti, se to tam znovu zopakuje.

(A kdybyste se tomu všemu vdechování škodlivin ze vzduchu chtěli vyhnout, museli byste kalkulovat jako obří počítač. Museli byste podezřít každé auto, každý vánek, každý kousek stojatého vzduchu, každého člověka, každou budovu a tak dále. Museli byste střídat směry, kousek jít dopředu a pak zase zpátky, museli byste měnit rychlost vašeho pohybu, zastavovat se a tak dále. Ale:

1. Lidé by se na vás dívali [a to včetně těch Pekelných, kteří vědí, proč to tak děláte, ale předstírají, že se tomu diví] a říkali by: "Proč ten člověk tak divně chodí? Je tohle normální?"

2. Z hlavy by se vám kouřilo, byly byste nervově vyčerpaní, měli zkaženou náladu a podobně. Ale i tak byste se nějakých těch škodlivin nadechli, protože Pekelných lidí je jako smetí a na trase, kterou se pohybujete, mohou zřít více bodů, které stříknou škodlivinu do vzduchu před vámi, nebo mohou poslat více lidí a aut, aby to udělali. A tomu všemu byste se, kdyby Pekelní lidé opravdu chtěli, asi nakonec stejně nevyhnuli.

Zde je jednoduchá nenápadná pomůcka, jak se vyhnout některým škodlivinám ve vzduchu před vámi: Když máte například podezření, že vás má předjet auto, které vypustí škodlivinu do vzduchu, nadechněte se ve chvíli, kdy vás skoro už začíná míjet, pak zadržte dech a s pomalým vydechováním sejděte pryč ze silnice [samozřejmě v souladu s tím, jaký vane nebo nevane vítr]. To samé můžete udělat při chůzi kolem jakéhokoliv kritického bodu, ať již je jím nějaký konkrétní dům nebo kus prázdného chodníku, kde si myslíte, že tam předtím nějaký Pekelný chodec při chůzi stříknul za sebe škodlivinu sprejem.

Pro zajímavost, škodliviny lze vypouštět z aut, které vás předjedou, i když vy sami také jedete v autě. Slabé dávky lze aplikovat asi všude a ty silnější například na silnici na osamělejších místech, kde je "krytý terén" a kde pojedete poněkud pomaleji [třeba zalesněný úsek se zatáčkami do kopce]. Ale stačí, když máte zavřená okénka v autě a zároveň i vypnutou klimatizaci, a už jste proti tomu částečně chráněni.)

(Ještě vám povím o třech speciálních věcech:

První je stojící auto bez řidiče, ze kterého se dálkovým ovládním vypustí trocha škodlivého plynu právě ve chvíli, kdy se k němu blíží oběť.

Druhou je stříknutí plynem do koruny keře nebo na kůru stromu, který je těsně vedle cesty, a kdo po ní jde a dýchá, trochu se toho výparu nadechne.

A třetí je velký počet Pekelných lidí, kteří proti oběti použijí mnoho malých dávek škodliviny, jejichž většina se nadechne společně s ní, ale ona se postupně nadechne těch dávek všech. Jeden před ní otevře pouzdro na tužky, druhý si před ní srovná věci v igelitové tašce, třetí si sedne vedle ní s kyticí voňavých květin v ruce, čtvrtý si před ní stoupne se zapálenou cigaretou, pátý jí pošle dopis [který ona sama otevře], šestý jí dá nějakou maličkost zabalenou v plastickém obalu [který ona sama musí rozbalit], sedmý si v nehybném vzduchu vedle ní sáhne do kapsy pro kapesník a takhle bychom napočítali třeba do několika set. A když si k tomu přidáme vliv dalších škodlivých vlivů, kterým je oběť celkově vystavena [takováto taktika bývá obvykle součástí komplexního postupu a samostatně se používá asi jen u starších a/nebo nemocných osob], již nám vyjde zhoršení jejího zdravotního stavu. Samozřejmě, že takovýhle postup je v podstatě naprostou raritou, ale i tohle se velmi výjimečně dělá.)

Na závěr tohoto druhého příkladu vám řeknu jeden oblíbený způsob, jak tzv. "popojet kousek dál". Mají-li k tomu příležitost, Pekelní lidé si vyčihají, až bude oběť na osamělém místě a tam jí doslova a do písmene z plynové bomby pustí do vzduchu něco trochu ostřejšího. Obvykle je to v těsném okolí nějakého objektu nebo to od něj k oběti přinese vítr.

(Pro zajímavost, "vzdušný chemický útok", prováděný uvnitř bytu či domu oběti, obvykle zahrnuje impregnaci elektrických spotřebičů včetně světel, dále některých dřevěných konstrukcí a vylití škodlivé tekutiny do vodovodního odpadu [z těch se pak škodlivina odpařuje do vzduchu]. Tam se ale nejprve zkoumá, kdo v které místnosti stráví kolik hodin denně, aby se vybraný člen rodiny – oběť – zatížil podstatně více, než ti ostatní. A samozřejmě se také přihlédnou ke zdravotnímu stavu jich všech.

Před aplikací drobných škodlivin [velké se takto snad ani nepoužívají] s dočasným velmi mírným účinkem nejprve Pekelná návštěva vyfotí vnitřek bytu nebo domu a ty fotky pak ukáže Pekelným specialistům, kteří rozhodnou, kam kterou škodlivinu přesně dát.

Ale není to jenom vnitřek domu, kde se může aplikovat, ale třeba i okolí lavičky na zahrádce, kde je bezvětrá a kam se vylije tekutina, která při odpařování udělá "kousíček škodlivého výparu" stejné vůně, jakou mají okolní rostliny. Dále může Pekelný soused vypouštět nějakou škodlivinu právě ve chvíli, kdy si oběť otevře okno, aby si vyvětrala, nebo někdo může stříknout sprejem trochu škodlivého plynu do domu klíčovou dírkou ve hlavních dveřích a podobně.)

Příklad 3: Velký počet Pekelných lidí někomu dodává škodlivé potraviny. Mohou mu nabízet ke koupi brambory, darovat domácí pěstovanou zeleninu, vejce od vlastních slepic a podobně. Také se může něčím škodlivým polít zelenina, kterou si pěstuje sama oběť (ne každý, kdo si doma pěstuje vlastní zeleninu, ji má tak zdravou, jak by měla být), a rovněž se oběti může zařídit i občasná škodlivina v přívodu pitné vody a podobně. Ale chytře: tu a tam malý kousek a jinak vše v pořádku. Nic nesmí být příliš rychlé a příliš podezřelé, a po cestě ke zhoršení zdraví oběti se dá kráčet i pomalými, za to však jistými kroky.

Je samozřejmostí, že v příslušných laboratořích, kde jsou Pekelní lidé hned "na příjmu", se o pro ně důležitých případech ví a píšou se negativní výsledky nebo nějaká maličkost.

Protože součástí strategie "Long Run" je dlouhodobý přísun malých dávek škodlivin a pomalé zhoršování zdravotního stavu oběti, někdy tyto škodliviny pochází z mnoha různých zdrojů. V takovém případě se jedná o mnoho maličků, z nichž každá zvlášť je jakoby skoro nic, ale všechny dohromady již zdravotní stav oběti o něco zhorší.

(Pokud se oběť nakonec dostane do nemocnice, další vývoj její choroby je řízen tak, aby se buď dále zhoršovala, nebo alespoň nezlepšila. Všichni mají bílé pláště, všude je čisto, "všichni se snaží", "všichni to myslí dobře", a ono se to pořád ne a ne zlepšit.

Pekelný zdravotní personál si uvnitř samozřejmě přeje špatný vývoj nemoci oběti, ale pokud to jde, dá přednost tomu, aby jí škodliviny dával někdo jiný. A pouze jestliže takováto možnost není a zejména pokud hrozí zlepšení zdravotního stavu oběti, pak myslím, že jí aplikuje sám, i když asi jen v malé míře.

Každopádně pokud se vyšetřuje to, zda byla oběť její nemoc způsobena jinými lidmi, dojde se k závěru, že ne, a přestože se "všichni snaží", nemoc se nezlepší.)

Obecně vzato, maličkosti sice moc neškodí (i když z dlouhodobého hlediska znatelně viz *"Drop by drop the lake is drained."*), ale jsou-li doprovodem nějakého jiného výrazně škodlivého vlivu nebo jsou-li aplikovány v případě, že je oběť již nějak nemocná (například na hranici nemoci a zdraví), pak "strhnou" výsledek do té horší možnosti.

Ale před jejich použitím Pekelní lidé samozřejmě nejprve promyslí všechno možné. Například je-li "rozumný", malý kousek škodliviny v bramborách, které jsou dodány rodině, jejíž jeden člen je jí hodně a není zdrav, zatímco druzí je jí méně a jsou zdraví, lze logicky předpokládat, že ty brambory velmi mírně uškodí jenom tomu jednomu jedinému členovi té rodiny, co je jí hodně a není zdrav.

*****

Jakmile se v průběhu delší doby podaří dostat oběť do takového stavu, ve kterém již nevydrží ani malé zatížení, které ostatní lidé včetně dětí bez problémů snesou, z taktických důvodů je vhodné vystavit ji tomuto malému zatížení společně s nimi a přeměnit je všechny ve zbraň proti ní.

Například kdyby někdo, čistě teoreticky, už nevydržel ani dopadnutí jedné jedině kapky vody na svojí hlavu a byl spolu s ostatními lidmi vystaven drobnému poprchávání, u toho by se před nimi zhroutil. A co by o něm ti lidé potom asi řekli?

(A nyní trocha fantazie, mající ale dokonale pravdivé jádro:

Jak je známo, když někomu necháte delší dobu padat na hlavu kapku vody, zejména pokud je to na jedno a to samé místo, dříve či později už to nevydrží a zhroutí se. Dělá-li se tato procedura opakovaně, časem dostane z kapky vody smrtelný strach. A když s ním pak někde budete a spadne na něj ta kapka, začne šilet. A vy uvidíte blázna, kterému nikdo nic nedělá a on přesto jedná jako šílený. Budete vypovídat proti němu a přitom on bude obětí těch, kteří tu kapku vody nechali neustále padat na stejné místo jeho hlavy.

A podobně je tomu i s některými pachy. Když bude někdo postupně ničen škodlivými výpary, jejichž pach zná, je na něj přecitlivělý a na rozdíl od normálních lidí ho rozezná v nižší koncentraci, než oni, snadno ho "vykolejíte" třeba během jeho pobytu v nemocnici, jsou-li v jeho pokoji otevřená okna:

V nedalekém domě, od kterého vane vítr směrem k té nemocnici, zatopíte něčím, co nesmrdí, a přihodíte k tomu trošku něčeho, co ve velmi malé míře, nepodezřelým normálním lidem, způsobí trošku toho výparu, na který je ten dotyčný tak citlivý. Ostatním lidem to nebude podezřelé a jeho to psychicky rozhodí. A nakonec velmi malinko i fyzicky, protože je na to přecitlivělý a tím již poškozený. A třeba to bude právě v době, kdy dostává nějaké kapačky, jejichž pozitivní efekt to sníží, stejně jako by ho při léčbě poškozeného místa na hlavě dokázala snížit jedna jediná kapka vody z prvního příkladu.)

Ještě několik posledních slov k "Long Run". Pokud oběť náhle zemře, je to přímo na fyzické selhání a nepřímo na následky dlouhodobě podávaných škodlivin, díky nimž fyzické selhání, ke kterému měla přirozené vlohy, nastalo dříve a/nebo mělo horší průběh.

Příklad 4: V zemi, kde chtějí Pekelní lidé nechat vyhrát pravici, nevstoupí několik silných levicově orientovaných stran do koalice, protože by vyhrála ve volbách a země by pak měla levicovou vládu. Ale jako oficiální důvod jejich nespolupráce uvedou třeba rozdílné politické zaměření a plány. A to zní tak věrohodně, že tomu normální lidé uvěří.

Jinak mimochodem, ve volbách důležitých politických představitelů existují dvě hlavní možnosti. První je ta, že Pekelní lidé dají jejich vybranému člověku více hlasů, než těm druhým. A druhá je ta, že se volbami vybírá pouze z těch kandidátů, kteří jsou všichni Pekelní, a pak už není zase až tak moc důležité (i když v něčem pořád trochu ano), který z nich se zvolí (hlavně jen že žádný není normální).

(Předpokládám, že Pekelní lidé vedou celkovou politickou situaci ve světě v souladu s jejich "rozdělením rolí". Všechno vypadá normálně a z větší části pozitivně: Každá země je jiná, většina jich podporuje mírové plány, ale některá tu a tam, možná i plánovaně, "zlobí".)

Příklad 5: Oběti se má v obchodě prodat nějaká škodlivina v potravě. Několik Pekelných lidí se domluví a v nějakém nevelkém obchodě si budou brát špatné zboží z regálu společně s obětí, která si naivně myslí, že když ho tam spolu s ní kupují jiní lidé, všechno je v pořádku. A samozřejmě, že ti Pekelní lidé potom řeknou, že tomu zboží víceméně nic nebylo a oběť pak vlastně bude tím jediným, kdo si na něj bude stěžovat. A jak to dopadne si asi dokážeme snadno představit, obzvláště když se tohle oběti udělá víckrát a ona si pravidelně stěžuje tam, kde všichni ostatní tvrdí, že je všechno v pořádku.

Jak vyplývá z toho, co již bylo řečeno v této kapitole, Pekelní lidé potřebují, aby co nejvíce normálních lidí, a to zejména z okolí oběti, bylo přesvědčeno, že jí nikdo nechce vzít duši ani jí bezdůvodně ubližovat (je-li ale k tomu ubližování normální důvod [oběť někomu něco udělala], nebo dochází-li k němu v daném prostředí normálně [místo plné násilníků nebo válka], pak je to samozřejmě něco jiného). A proto chytrou taktikou, chemickým, magickým a psychologickým působením na normální lidi z bezprostředního okolí oběti se musí docílit stavu, ve kterém budou tito zmanipulovaní normální lidé svědčit proti existenci možného zločinu Pekelných lidí, kterého se na oběti dopustili.

Ve skutečnosti je to velmi jednoduché. Jak již bylo řečeno, když oběť napadáte nebo jí prostě viditelně ubližujete a nemáte k tomu odpovídající důvod, její blízcí, policie a další lidé se jí zastanou, a ona je za chudáka, kterému se ubližuje. Ale když jí poškodíte neprokazatelně a skrytě, anebo naopak viditelně, ale z nějakého pro normální lidi pochopitelného důvodu, již se jí moc nezastanou. A nejhorší je, když je oběť modifikována tak, že se začne chovat šíleně a/nebo agresivně, protože pak je jednoduše odsouzena a jednoduše její jednání vzbuzuje v očích normálních lidí opovržení a odpor. A místo toho, aby se zajímali o ty, kdo jí udělali to, že to všechno zlé dělá těm druhým (= ti, kdo jí "odpálili mozek") a je vyhledali a potrestali, mají za jediného viníka právě oběť a s nimi, skutečnými viníky, se nepřímou spojí proti ní.

(Všechno musí vypadat přirozeně. O kom je známo, že se občas rozčílí a takřkajíc "do něčeho praští", nebude moc podezřelý, když se najednou zase rozčílí a zase praští, i když tentokrát třeba o trochu víc, než jindy, a kdo má psychiatrické záznamy, nebude moc podezřelý, když se jeho "psychický" stav najednou zhorší. Ale o tom jsme si už povídali v "Pekelní lidé Revize 6".

Jenom dodám to, že když se na psychiatrii dostane oběť Pekelných lidí po chemickém útoku, je to těm Pekelným psychiatrům v tajném rozhovoru přímo sděleno a oni to uvnitř dokonale vědí, ale předstírají, že ne, a že na ně stav oběti působí dojmem psychické poruchy a nikoli chemického útoku. A ačkoli jsou si uvnitř jisti, že by jí žádné léky moc nepomohly, řeknou třeba, že důvodem jejího stavu je to, že jí brala buď příliš malou dávku, nebo nějaké nevhodné, anebo žádné.

A samozřejmě, že se vyšetřování a "léčba" špatného "psychického" stavu oběti řídí tak, aby výsledky vyšetření neodpovídaly chemickému útoku a aby se její stav příliš nezlepšil, protože jinak by se dostala z moci Pekelné psychiatrie, která jí ale potřebuje mít pod svým "dohledem".

Občas je někdo vyvolený, občas někdo na něco velkého přichází a nemá potřebné zázemí, občas se někdo přirozeně ocitne v takovém stavu, že z něj lze bez podezření vyrobit "potravu" pro demony, se kterými je většina psychiatrů ve spojení.

Prominentní Pekelný člověk, který jde studovat psychiatrii a po té obdrží titul "Doctor of Medicine" a zaváže se Hypokritovou přísahou k dodržování určitých etických a jiných pozitivních pravidel, již předem počítá s tím, že je poruší, jakmile nastane situace, ve které si vedení jeho Pekelného druhu bude přát zneužití jeho postavení.

Mimochodem, všiml jsem si, že v jednom "sanatoriu pro duševně choré" [kde jsem byl na návštěvě jednoho pacienta] a v chodbě před jednou psychiatrickou ambulancí byly nevhodné obrazy a sochy, spíše zvětšující vliv negativních sil na pacienta, než léčící. A to asi záměrně.)

Když se má oběti něco viditelného udělat, musí pro to být přirozeně vypadající důvod, který oficiálně s nějakými "Pekelnými lidmi" samozřejmě vůbec nesouvisí. Oběť třeba vstoupí do vztahu s někým Pekelným, ve kterém je ale chytře zmanipulována tak, aby ho "zklamala", nebo vyprovokována, aby ho urazila a podobně, čímž se uměle vytvoří její konflikt s ním. A když jí pak dotýčný nějak ublíží, tak to v očích normálních lidí vypadá přirozeně. Prostě ona někomu něco udělala a on se jí mstí (v mém případě by vypadalo přirozeně třeba to, kdyby se mi mstil někdo jmenovaný v mé kolekci článků "Pekelní lidé").

(Při navazování vztahu nebo zaranžování nějakého důležitého setkání, od kterého se očekávají problémy, obvykle Pekelní lidé nechají normálního člověka udělat ten první viditelný krok, aby pak v případě konfliktu mohli říci: "To on k nám přišel.", "To on nás oslovil.", "To on nás požádal.", "To on to začal.")

Přitom skrytě se na něj snaží působit tak, aby je on sám vyhledat a požádal o spolupráci. Třeba je vidí někde stát a oni jsou dokonce otočeni zády k němu, ale on sám k nim přijde a osloví je jako první. Nebo někdo z nich sedí v autobuse, do kterého ten normální člověk přistoupí, všimne si toho Pekelného, který se ale dívá někam jinam, přistoupí k němu a sám s ním začne rozhovor.

Když mají Pekelní lidé zájem, sledují oběť a hlásí si, kudy jde, na jaké zastávce hromadného dopravního prostředku čeká a podobně. A takhle dokáží vyrobit tak mnoho "náhodných" setkání, jak je libo. A věřte, že kdyby Pekelní lidé opravdu chtěli, abyste nastoupili na nějaké konkrétní pracovní místo, tak si ho zdánlivě sami najdete a zdánlivě sami se rozhodnete pro to, že tam nastoupíte.)

Pekelní lidé, jak známo, mnohé normální lidi odposlouchávají, ale chtějí, aby se to o nich nevědělo. Při používání informací z odposlechu jsou opatrní a snaží se, aby to před těmi normálními lidmi vypadalo, jako že o nich ty informace nemají.

Takže místo toho, aby před vámi řekli telefonní číslo vašeho "tajného" známého, nebo přesný datum, kdy máte jít k lékaři, nebo že jste před chvílí četli historickou knihu o nějaké válce v 16. století, udělají něco jiného a mnohem chytřejšího. Třeba před vámi někdo z nich řekne, že ten a ten umělec žil v 16. století, nebo že ve středověku bylo hodně válek. To vám sice připomene, co jste četli v té knize, ale přitom to ještě není nápadně přesné.

Skutečnost je taková, že Pekelní lidé o vás vědí opravdu mnoho, ale jenom dělají, že ne. "Diví se" těm informacím, které jim sami o sobě poskytujete a které přitom již vědí odjinud. Každopádně v případě jakéhokoli zájmu z jejich strany jim všechny informace, které o vás mají, umožní naplánovat a přesně načasovat jakoukoli akci, cílenou na vaši osobu.

Pamatujte si, že pokud o vás mají skutečně zájem, budou vědět nejenom to, co si pro sebe doma říkáte ze spaní, ale i že si právě oblékáte kabát a obouváte boty, a že za malou chvíli vyjdete z domu.

Znalosti o normálních lidech jsou těmi Pekelnými používány jen málokdy a relativně chytře, aby to nevypadalo, že o nich všechny ty informace mají. A proto když "něco potřebují", pečlivě svojí akci naplánují a snaží se, aby vypadala přirozeně a aby to nevypadalo, jako že o té oběti všechno věděli.

Ale kromě těchto konkrétních znalostí o normálních lidech jsou ještě ty obecné, které Pekelným lidem umožňují předem odhadnout reakci jejich (")obětí(") na okolnosti, které kvůli ní utvoří. Přirozených očekávatelných reakcí je velké množství a zde je alespoň jedna z nich:

V hypermarketu si dáte zboží do košíku a jdete zaplatit k pokladnám. U první je velká fronta lidí, zatímco tu druhou, co je hned vedle, otevrou právě ve chvíli, kdy se přibližujete k té první. A vy se pravděpodobně automaticky přemístíte k té druhé právě otevřené pokladně a budete platit u ní (a kdyby to bylo ve výjimečných případech chtěné, tak vám u ní třeba prodají cigarety se škodlivinou, které už tam pro vás budou mít připravené, neboť se očekává, že si o ně řeknete). Nebo snad ne a budete raději stát tu velkou frontu u té první?

(Chcete-li Pekelné lidi nebo kohokoliv jiného, kdo vás eventuálně sleduje, alespoň trochu překvapit, vaše kroky musí být nečekané a musíte je umět pestře střídat. Nic nesmíte dělat stále stejným způsobem a ve stále stejnou dobu.

Když máte ve zvyku každý druhý den odpoledne chodit "do potravin", cestou tam se stavít na poště a cestou zpět v trafice pro časopis a cigarety, každý, kdo vás sleduje, už ví, kdy, kudy i kam půjdete.

Ale kdybyste šli "do krámu" překvapivě dva dny po sobě dopoledne a pak pět dní vůbec, nebo kdybyste šli nečekaně jenom do trafiky a pak zpátky domů, za dvě hodiny jenom na poštu a z ní zase hned domů, a teprve za dva dny na to "do potravin" [a nastavili byste se přitom ani na poštu ani v trafice], už byste to těm, kteří vás eventuálně sledují, značně ztížili.

Nutno ale dodat, že pokud by to bylo opravdu důležité, početný nepřítel pokryje jak cestu na poštu, tak tu "do potravin" i tu do trafiky. Ale to už by vyžadovalo více lidí i více času. Takže pokud by to bylo opravdu důležité, tak byste samozřejmě neunikli, ale mohli byste nějaký čas unikat, pokud by to důležité nebylo.)

(Nyní mě napadá jedno zajímavé zneužití očekávané reakce normálního člověka. Je to ale něco, co se stává velmi zřídka, takže spíše jen teoreticky.

Někdo vás bude chtít unést a má zařízení, které když na vás zblízka namíří a zmáčkne na něm tlačítko, padnete omráčeni k zemi. A pak vás naloží do auta a odveze vás někam, kde si již s vámi bude moci dělat, co chce.

Nyní se naskytá otázka: Jaká je normální reakce normálního člověka, když směrem k němu jede cizí auto, a pak zpomalí a nakonec zastaví až u něj? Nebo když takové auto zastaví kousek před ním tak, aby on musel, pokud nechce změnit směr své chůze, projít těsně kolem něj? Já myslím, že většina normálních lidí se tomu cizímu autu asi vyhnout nepokusí.

Samozřejmě, že čistě teoreticky je nejlepší se tomu autu vyhnout, třeba i "zbaběle" utíkat pryč, snažit se mít mezi ním a sebou neustále nějakou překážku [třeba jiná zaparkovaná auta] a doběhnout někam, kam za vámi to auto nemůže jet.

Čím dále jste z dosahu toho auta, tím dále si pro vás jeho posádka musí dojet a když vás omráčí ve velké vzdálenosti od něj, musí vás z ní pak k tomu autu donést. S tím je spojená ztráta času, námaha a většinou i nějaký ten hluk, což znamená větší riziko neúspěšnosti akce, v daném případě pokusu o únos.

Jenomže k takovému pokusu dochází jenom velmi výjimečně a ten, kdo by utíkal pryč od každého jenom trochu podezřelého auta [ale pozor na ta, co záměrně vypadají jako auta, která znáte a tím pádem je nepodezříváte!] a/nebo se mu snažil za každou cenu vyhnout, by vypadal jako blázen. Ovšem čistě teoreticky by byl jedním z nemnoha, kteří by na rozdíl od většiny normálně reagujících lidí měli určitou reálnou šanci [alespoň v pro ně trochu příznivých podmínkách] svému únosu uniknout.)

*****

Pekelní lidé občas rádi "brnknu na city" některým z těch normálních a samozřejmě, že se před nimi obvykle snaží utajit svojí skutečnou motivaci i to, že o nich měli mnohdy až intimní informace, s jejichž pomocí mohli svojí akci provést. A přitom zajímavé je to, že mnohdy se jedná o zdánlivě takové maličkosti, že by nikdo normální ani neřekl, že je někdo mohl uměle zařídit. Tak třeba zvířata.

Například jste osaměle žijící nekuřák, co nesnáší pach cigaret, a vaším nejoblíbenějším domácím mazlíčkem je kočka, se kterou máte ve zvyku se pravidelně pomazlit. Vzít jí do náruče, přivinout se k ní a políbit jí na krk. A takhle to jednoho dne uděláte, jako vždycky, a při tom polibku narazíte na silný cigaretový zápach jdoucí právě z toho místa, kam máte ve zvyku tu kočku líbat. Nikde jinde z jejího těla ten zápach nejde, jenom z toho jednoho jediného místa, kam jí pravidelně líbáte.

Nebo máte psa, po kterém chcete, aby byl hodný k lidem a velmi si zakládáte na tom, že takový opravdu je, protože jste si ho tak úspěšně vychovali. Přesto ale existuje nějaká okolnost, která ho vyprovokuje ke štěkání nebo alespoň vrčení na cizí lidi. Pekelní lidé tu okolnost zaranžují, váš pes se projeví agresivně a krátce potom před vámi někdo řekne: *"Můj souseď nalevo ode mě, takovej divnej člověk, má blbýho vzteklyho psa, co se na každýho vrhá. Ale ti napravo, ti mají hodného rozumného pejška, co si ho pěkně vychovali. Ten je na každého hodný!"* Samozřejmě, že při agresivním projevu vašeho psa jde rovnou říci: *"Vy ale máte toho psa nevychovaného!"* Ale to již vypadá namířeno přímo proti vám.

A teď trochu z jiného soudku. Máte v lese vyhlídnutý strom, a při vašich procházkách máte ve zvyku se zavěsit na jeho spodní silnou větev a dělat na ní shyby. Ale jednoho dne je ta větev najednou jako pomazaná "smůlou", ačkoliv není pravděpodobné, že by tam vůbec nějaká byla, protože je ta větev zdravá.

Tak a teď se zamyslete nad následujícím: Ve všech třech příkladech se na první pohled nestalo nic mimořádného. Někdo ucítil zápach cigarety, pes na někoho zavrčel nebo zaštěkal, a na větví stromu v lese se objevila trocha smůly. To všechno je normální, to všechno se běžně stává. A dokázat, že to pro svoje podivné pobavení zařídili nějakí Pekelní lidé, kteří se k potřebným detailním informacím o vás dostali vaším nenápadným sledováním nebo přinejmenším všímáním si vašich vlastností a zvyků, je asi jen těžko možné.

(Ještě dodám to, že Pekelní lidé často kombinují fyzické akce s magickým vlivem, takže v případě té kočky by se jí dost možná dotykem nebo pohledem do jejích očí mohli pokusit energeticky negativně ovlivnit [kvůli zhoršení vašeho vztahu k ní] a pak by jí třeba ještě dali nějaký pamlsěk [který v případě ovlivňovaného zvířete funguje na stejném principu jako dárek darovaný ovlivňovanému člověku, což je také důvodem toho, proč se nikdy nesmí od nikoho nic přijmout], aby to více "zabralo" a aby se vás ten smrad z cigaret v místě, kde jí líbáte, citově dotknul.

Jakmile jsou zvíře nebo člověk otevřeni Pekelnému člověku, co se na ně snaží magicky negativně působit, a ochotně přijímají jeho dotyky, potravu a/nebo dárky od něj, jeho temná magie pak na ně může více působit, než kdyby si od něj nic nevzali a zároveň si od něj udrželi vnitřní odstup.

Mimochodem, mnoho Pekelných lidí má ve zvyku získávat větší přístup k normálním lidem tím, že jim podají ruku a negativní energii si do nich "dělají cestu", aby na ně měli větší vliv, což mohou v případě potřeby jednou zneužít. Podobně se dá ale zneužít i zdánlivě nevinné "poplácání po zádech", kdy Pekelný člověk pomyslí na démona a "dělá mu cestu" do normálního člověka. Ale vliv takovýchto temných technik je, myslím si, spíše malý, a většinou se dá "samoočištěním" [představou světla, které čistí všechny buňky vašeho těla od všech těchto negativních vlivů] dobře odstranit.

A abych nezapomněl, podání ruky i "poplácání po zádech" [nebo "chycení za triceps"] jsou normálními věcmi, na kterých není nic podezřelého, a v naprosté většině případů se používají z čistě a jen normálních důvodů. A když už je někdo výjimečně použije z těch nenormálních, kdo to pozná a kdo to dokáže?)

Takovéto negativní "psychické působení" či "hraní na nervy" má mnoho forem a lze je používat v jakémkoli prostředí, takže i tam, kde je více lidí pohromadě.

Například v nějakém ústavu jako je nemocnice, internát, blázinec a podobně, kde je oběť ve stejné místnosti s jinými lidmi, jí mohou snadno vyvést z míry například tím, že když z té místnosti odejde, někdo z nich jí posune osobní věci nebo jí dá do kapes něco, co v nich neměla. Oběť pak obvykle znervózní, protože si není jistá, jestli má nějaký výpadek paměti nebo jestli jí to (se špatným úmyslem) udělal někdo jiný. Samozřejmě, že takovéto metody mohou být součástí komplexního nátlaku na oběť, jehož cílem může být vyprovokovat jí nejen k hádkám s druhými, ale dokonce i k fyzickému útoku na ně. Prostě udělat z ní těžký "asociální případ" (s nikým se nesnese, s nikým nevyjde atd.).

V tomto článku, stejně jako i v některých jiných, bylo zmiňováno takzvané "rozdělení rolí", které Pekelným lidem umožňuje utajit jak jejich akce, tak i je samotné, před normálními lidmi.

Jeho podstata spočívá v tom, že když každý vypadá jinak a používá jiné grafické prvky, než ti druzí, působí to dojmem nezávislosti a originality jich všech.

Věřím tomu, že součástí Pekelného "rozdělení rolí" je pravidlo, že tentýž grafický styl se smí v dané "zájmové lokalitě" vyskytovat pouze v omezeném počtu, třeba dvakrát nebo třikrát (samozřejmě jen nejedná-li se o zobrazení v ní přirozeně se vyskytující věci jakou je třeba drak v Číně, slon v Indii nebo velbloud v Arábii), a to ještě vždycky s nějakými jinými doplňujícími detaily, tedy v trochu jiném "optickém provedení".

(Já jsem se totiž s něčím takovým již setkal. Byly dvě znamení, na které mělo právo více Pekelných lidí, ale směli ho použít jenom dva a to pokaždé ještě s nějakým jiným doplňkem. Více by bylo zřejmě moc nápadné. A v principu to samé byla kombinace auta s velmi speciálním číslem s člověkem s velmi speciální bundou, kterou si v jeho lokalitě směl obléci jenom on a další až o hodně velký kus cesty dál.

Jakoby tím Pekelní lidé říkali: *"Musíme vypadat nezávisle a každý jinak. Normálními lidem nesmí dojít, že si to tady mezi sebou tajně rozdělujeme a že to tu vedeme."*

Možná, že se toto pravidlo uplatňuje i při "rozdělení rolí" jednotlivých zemí světa, i když stejně tak je možné i to, že se jejich úloha ve světě, z větší části asi daná jejich historickým vývojem, u nich všech ještě "nevytříbila".)

Na závěr této kapitoly se ještě zmíním o jedné velmi důležité vlastnosti Pekelných lidí, která bezprostředně souvisí i s utajováním jejich akcí, a vlastně i jich samotných, před normálními lidmi. Jedná se o schopnost adaptovat se tomu, co o nich normální lidé vědí:

Když budou normální lidé věřit, že prominentní Pekelní lidé používají automobily, mající ve svém registračním čísle dvě pětky, Pekelní lidé to mohou změnit a začít automobilům svých prominentních lidí přidělovat jiná a zároveň třeba i neextraordinární registrační čísla.

Když budou normální lidé věřit, že prominentní Pekelná matka se zvýšenou potřebou ochrany si na sebe vezme červené horní šaty a své Pekelné dítě obleče do horních šatiček z odstínů modré se světle modrým pruhem v jejich horní části, Pekelní lidé to mohou změnit a takové matky začnou nosit třeba tmavě modrou bundu a tomu dítěti dají třeba světle hnědou s kouskem červené.

Když budou normální lidé věřit, že osaměle žijící, staří a nemocní prominentní Pekelní lidé mají často kůly jejich plotu natřené na červeno a jeho vnitřek mezi nimi na zeleno, doplněné ještě kouskami close-to-red barvy na domě anebo specifickým dlaždicovým obložení u vchodových dveří, tak to Pekelní lidé mohou změnit a dát na ten plot kousky černé barvy, a parapety na oknech natřít třeba na šedo.

A když budou normální lidé věřit, že se ke zhoršování jejich zdravotního stavu používají hlavně plyny, mohou se jim místo toho tím více přidávat škodliviny do jídla (třeba sama o sobě neškodná složka "A" v konkrétní porci jídla pro vyvolenou holčičku ve školní jídelně + složka "B" ve žvýkačce nebo bonbónu, který jí potom někdo dá + složka "C" v lahvi oblíbené limonády, kterou si potom někde koupí + složka "D" v ovoci od hodné starší paní, co jí jejich rodina "dobře zná" už dlouhá léta = "ABCD kočka přede", tedy další nenápadný malinký krůček k pomalému zhoršení zdraví té holčičky). Nebo místo toho budou Pekelní lidé ty normální lidi ozařovat (třeba k nemocnému do velkého domu přijde "soucitná" Pekelná návštěva a během své návštěvy si odskočí na toaletu, která je ale o dvě patra níž, a když na ní bude, zmáčkne malé tlačítko na jistém dálkovém ovládní a z tašky, kterou si nechala úmyslně položenou vedle oběti, vystoupí na malou vzdálenost působící záření, které zhorší vývoj její rakoviny a ta návštěva se pak bude "divit" a "soucitně" plakat, že se té oběti ta rakovina pořád zhoršuje, přestože držela předlouhý půst, který jí měl pomoci) a kdyby si ti ozařovaní stěžovali třeba na náhlé drobné nevolnosti nebo brnění, každý Satanský psychiatr jim přesně řekne, jaký psychická choroba může za to, že tyto pocity mají. Koneckonců, vždyť je přece dostávají na místech, kde se vyskytují i jiní lidé, a ti tam nikdy nic takového necítí.

Stejný princip platí pro veškerou taktiku Pekelných lidí, kterou jsem ve svých "writings" popsal a jejímž popisu se mohou "Sataňáci" adaptovat. A ta jejich slavná adaptace může zahrnovat klidně i to, že pokud se stane, že by normální lidé nikdy nepustili žádnou Pekelnou návštěvu přes svůj práh, změnili by ti Pekelní svá pravidla a buď by do každé normální rodiny "přiženili" někoho jejich, nebo by již do stavebního materiálu pro domov té rodiny, jejich domácích spotřebičů a podobně, umísťovali kousek materiálu, umožňujícího či zkvalitňujícího odposlech na dálku (a navíc čistě teoreticky ho lze umístit při

různých lékařských zákrocích i přímo do člověka). V tomhle se ale opravdu nevyznám, tak vám tu nebudu plést hlavu nereálnými úvahami. Co ale vím jistě je to, že si Pekelní lidé kupují sousední byty vedle důležitých normálních rodin a snadno je pak po drobných úpravách používají k jejich odposlechu.

Bohužel, "Sataňáků" je více, než normálních lidí, a pakliže globálně změní svojí strategii a začnou jednat nějak překvapivě a jinak, než dříve, tak normální lidi stejně vždycky alespoň trochu oblafnou.

(Pekelní lidé sice utajují své akce i sebe samé před normálními lidmi, ale přesto existuje něco, co je malinko prozrazuje a navzdory tomu to mohou výjimečně úmyslně udělat.

Třeba se hromadně domluví a všichni položí nějakému normálnímu člověku, kterého znají, tu samou otázku. Anebo se hromadně domluví a každý z nich před tím normálním člověkem udělá tu samou věc [třeba se při setkání s ním každý z nich dívá jinak, jako když ho nevidí, nebo se každý z nich přehrabuje v tašce právě ve chvíli, kdy ho ten normální člověk zahlédne].

To, co jsem zde popsal, funguje jako určitá nápověda pro dotyčného normálního člověka. Ve skutečnosti mu tím ti Pekelní lidé naznačují, že oni všichni mají něco společného, že oni všichni jsou oni. Rozumíte?

Pouze pokud chtějí někomu normálnímu zkazit náladu, hromadně se domluví na tom, že se k němu v jeden den každý z nich, co ho znají, zachová nějak nedobře [jeden na něj překvapivě nemá čas, druhý ho lehce urazí, třetí nemá náladu se s ním bavit, čtvrtý ho nečekaně nepozve dál, ačkoli to vždycky jindy dělá, pátý třeba jenom řekne: "*Dneska mi to nějak nejde.*" a šestý: "*To je ale dneska den.*" A sedmý rychle mizí z dohledu, hned jak toho normálního člověka uvidí, ačkoli jindy by mu vyšel vstříc.].

Většinou Pekelní lidé udělají sice to, co je popsáno v tomto scénáři, ale s tím rozdílem, že ne všichni, ale třeba jenom pár. To aby to nebylo tolik podezřelé.)

Otázka pro normální lidi: Jak již dobře víte, byli jste natolik hloupí, že vás nikdy nenapadlo například ani to, že ve filmech existuje cíleně používané "připomenutí Pekla", které tam dávají lidé, mající jinou duši, než vy.

Dáte hlavně na zevní dojem a vnímáte hlavně povrchové vibrace, proudící z těl Pekelných lidí. Z větší části se dá říci, že nejste schopni cítit jejich odlišné jádro, ukryté pod stejně vypadajícím povrchem, jaký máte vy.

Nevěděli jste nic nejenom o tom, co před vámi skrývají, ale dokonce jste nevěděli ani to, že vůbec jsou. A přitom je to většina lidí.

Pokud v budoucnu změní svojí taktiku a začnou se chovat jinak, než dříve, budete schopni to odhalit? Jste natolik inteligentní?

4. Dojem normality a převažující pozitivita

Důležité je na povrchu vypadat normálně a z větší části pozitivně.

Pekelní lidé, žijící v kultivované moderní lidské společnosti, se většinou zastávají těch, kterým je zjevně ubližováno, "nesnesou" pohled na trpící zvířata a podobně (to ale ještě neznamená, že v "barbarských zemích" nežijí jako barbaři). Ale přitom ti samí Pekelní lidé při vyhlášení výjimky, v jejich "Pekelném soukromí", překvapivě klidně snesou pohled na jakékoli zlo, které se stane normálním lidem i jiným živým tvorům.

Když je to na veřejnosti nebo prostě před (byť i jenom potenciálním) zrakem normálních lidí, "zamává to s nimi". Jejich duše nechá proběhnout přirozenou fyzickou reakci jejich těla, které, pokud bylo vychováno v souladu s pozitivními morálními principy, projeví odsouzení toho zla, rozhořčení nad ním i eventuální pláč. A někdy dokonce i případný útok na toho, kdo ho udělal, a to i kdyby to byl jiný Pekelný člověk (ovšem jen pokud se nejedná o výjimečnou situaci, o které oba předem ví).

Pokud ale takové zlo probírají jen mezi sebou a ví, že je nějak důležité pro jejich druh, souhlasí se vším. Ale pokud není, což platí pro skoro všechny situace, dodržují, jak již bylo řečeno, přirozenou reakci toho člověka, kterým jsou, což v kultivované moderní lidské společnosti většinou znamená morální principy v souladu s pozitivním řádem, usilujícím o ochranu "lidských i zvířecích práv".

(Například jedna hezká mladá Pekelná žena hlasitě a "soucitně" plakala při pohledu na nemocné zvíře. Ale když šlo o to, aby se někdo normální zmrzačil, což bylo "chtěno seshora" [nebo vlastně "zezdola"], najednou [jako když zmáčknete knoflík] úplný souhlas a všechno bylo v pořádku.

Když Pekelní lidé pomáhají, když vyrábějí příběhy s hezkým koncem a když se hezky chovají, není to proto, že by byli tak hodní. Je to hlavně proto, že takový je v "mírových zemích" řád naší lidské společnosti, který byl vytvořen v souladu se systémem, kterým jí Pekelných lidí vládou. A ti když řeknou pomáhat, tak se pomáhá, a když řeknou zabíjet, tak se zabíjí.)

Pekelní lidé se snaží jít ve všem osobním příkladem a jejich řád podporuje oficiální pozitivní lidské hodnoty, jakými jsou manželství, rodina, děti, práce, zdraví, dodržování jakoby pozitivních zákonů a tak dále.

(Co se týče zákonů, za jejich porušení se trestá. Jenže například tolik používané odnětí svobody má na každého trestaného jiný dopad. Jeden má třeba menší potřebu pohybu a pobytu v přírodě a vzhledem ke své mentalitě do "kolektivu" ve vězení zapadne mnohem snadněji než někdo druhý, který má to všechno naopak a pro kterého ten pobyt tam nakonec bude desetkrát těžší. Takže oficiálně jeden a tentýž trest je pro jednoho desetkrát jiný, než pro druhého. A to zde ještě nerozebírám skryté pozadí porušování zákona, tedy proč ti lidé spáchali to, co spáchali.

Pekelní lidé všemu přidělili určité hranice a mantinely, z čehož ale vyplývá i jakési omezení, ne-li pak přímo jednostrannost. Jsou sice chytří i systematictí, po kouskách objevují, učí se a postupují kupředu, ale přece jen je v nich podle mého názoru kousek jakési primitivní tuposti, projevující se v mnoha věcech, které dělají. Prostě to všechno asi komplexně neumí pročit.)

Normální lidé mají na ty Pekelné většinou dobrý názor a v případě konfliktu mezi nějakým normálním člověkem a těmi Pekelnými se ve většině případů přidávají na jejich stranu. A proto kdo je normální a čelí Pekelným lidem, ten nečelí jenom jim, ale společně s nimi i těm normálním, kteří jsou těm Pekelným oddáni a mají je, mnohdy i velmi hluboce, rádi. A také se jich zastávají.

*****

Normální lidé, prosím uvědomte si, jací jste. Na rozdíl od těch Pekelných jste svým způsobem "nižší tvorové" a dáte hlavně na zevní dojem. A Pekelní lidé to o vás vědí a tím pádem ví i to, že když se věci udělají tak, aby zvenku vypadaly hezky, budou na vás takovým dojemem i působit.

(Například nějaký ochrnutý mrzák v nemocničním pokoji, který uvnitř sebe může mít sebevětší bolesti [má otlaky, těžce dýchá, bolí ho břicho, udělal se mu zubní váček nebo kdoví co ještě + ještě cítí i strach a nevyhovitelnou, zoufalou touhu vstát a odejít pryč, což nejde], má všude kolem sebe čisto, všichni mají bílé pláště a hezky se tváří, a vlastně hezky se může tvářit dokonce i on, protože mu třeba dali jeho ochrnutý obličej do pozice mírného úsměvu. Takže na první pohled všechno vypadá a vás, normální lidé, takový pozitivní zevní obraz uklidňuje, stejně tak jako zvenku hezky vypadající pohádky, co mají uvnitř sebe skrytý Pekelný podtext.)

Když Pekelní lidé pláčí, když si stěžují na přepracování, nemoc nebo nedostatek peněz a podobně, vypadají jako normální lidé, kteří mají normální lidské problémy a slabosti. A když se k tomu ještě i slušně chovají, dívají se na pozitivní filmy, čtou pozitivní věci a vyjadřují pozitivní názory, obvykle na vás působí dojem dobrých normálních lidí.

*****

Měli byste vědět, že jsou tři věci, které mají všichni Pekelní lidé společné:

- 1) Projevují vlastnosti toho člověka, kterým v tomto světě fyzicky jsou.
- 2) Mají k dispozici schopnosti druhé části svého duchovního těla, co není spojená s tím jejich fyzickým. To znamená, že jsou schopni se spojit s Peklem a vyslat svým tělem i očima negativní energii, je-li to nutně zapotřebí a žádá-li se to od nich (ovšem ta energie je u většiny z nich relativně slabá a okem neviditelná).

A i když někteří z nich žijí životem člověka s nemocným mozkiem a/nebo pacienta ústavu pro duševně choré (tam mohou, a to i kdyby jenom jako svědci, nepřímo asistovat při zhoršování zdravotního stavu a lovení duší normálních lidí), stále mají část svého duševního potenciálu k dispozici, i když jejich tělo a/nebo mozek nejsou plně funkční.

- 3) Poslouchají své vůdce a v něčem jsou jako jedna velká rodina. A ačkoli každý žije jinak, než ti druzí, a mohou proti sobě dokonce i válčit a zabíjet se, tak jakmile zazní příkaz jejich Pekelného vedení, začnou poslouchat jako hodiny a udělají to, co se po nich chce.